

Zákonitost nař. rozhodnutí nemůže však zvrátiti ani další výtká stížnosti, která ze skutečnosti přiznání diet za prvních 14 dnů uzavírá, že přeložení nebylo zaviněné. Neboť ze skutečnosti, že jiný úřad než žal., t. j. ředitelství pošt a telegrafů v Praze, přiznal dříve jiné výhody, než o kterých jedná nař. rozhodnutí, totiž cestovní náklady a diety za prvních 14 dnů, neplyne ještě s logickou nutností, že by tento jiný úřad byl uznával, že přeložení st-lovo bylo nezaviněné a že by povolením výhod chtěl uznati též st-lův n á r o k na ně, jak má za to stížnost. Není proto s výrokem tím nař. rozhodnutí v rozporu.

Za tohoto stavu věci zůstal tedy prvý z důvodů nař. rozhodnutí stížností neotřesen. Stačí-li však jeden z obou důvodů, o něž je nař. rozhodnutí opřeno, k jeho odůvodnění, nemohl se nss již ani zabývati námitkami stížnosti, pokud směřují proti důvodu druhému (ad b), protože by nároku st-lově nebylo možno vyhověti, ani kdyby námitky činné v tomto směru byly důvodnými.

Č. 12.400.

Pojišťovací právo: Plťářské práce jsou podle § 3 zák. čl. XIX:1907 podrobeny úrazovému pojištění teprve tehdy, když soubor zařízení k výkonu těchto prací lze pojímati jako samostatně organizovanou hospodářskou jednotku.

(Nález z 12. května 1936 č. 8123/34.)

Věc: Československý stát proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 16. října 1933 o úrazovém pojištění.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem z 21. prosince 1931 prohlásila zem. úřadovna pro dělnické pojištění na Slovensku v Bratislavě podnik ředitelství stát. lesů a statků v Bratislavě: plnění užitkového dřeva po Hroně na pilu v Báňské Bystřici správami Lučatín, Sv. Ondrej, Jasenic a Predajná za podrobený úrazovému pojištění podle § 3 bod 17 zák. čl. XIX:1907 a zařadila jej podle vlád. nařízení č. 200/1922 Sb. od 1. ledna 1928 pod titul 31 plťářstva, též ve spojení se sklady dříví, do nebezpečenské třídy IX. a nebezpečenského procenta 48.

V odvolání z tohoto výměru uplatňovalo ředitelství stát. lesů a statků v Báňské Bystřici v podstatě, že plnění dřeva po Hroně je součástí lesního hospodářství ředitelství stát. lesů a statků, majíc za účel dopravit dřevo z lesních správ na parní pilu v Báňské Bystřici, a že proto jde jen o pomocné zařízení lesní prvovýroby, které nepodléhá pojistné povinnosti podle ustanovení bodu 17 § 3 zák. čl. XIX:1907, jež se vztahuje jen na podniky provozované po živnostensku.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad podané odvolání z těchto důvodů: Pojistná povinnost pltnictví zakládá se na bodě 17 § 3 zák. čl. XIX:1907. Tento předpis podrobuje pojištění plnění (plnické podniky) bez jakéhokoliv omezení, jako činí na př. bod 21 co do lesních manipulací. Posuzuje-li se věc s tohoto hlediska, jest úplně nerozhodno, má-li plnění ráz převážně podniku lesohospodářského či nikoli. Takový ráz jest ostatně

u každého pltnictví věci samozřejmou, poněvadž pltnictví je vždy jen pokračováním lesní manipulace, s níž je hospodářsky, po případě technicky spojeno. Je-li pltnictví přes to zařazeno zvlášť jako samostatný podnik, neznamená to nic jiného, než že pltnictví jest organizačně a hospodářsky samostatnou jednotkou, po případě že je to dílčí závod, rozeznatelný od hlavní podnikové činnosti (viz § 3 zařazovacího schématu), který může býti zařazen zvlášť.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

V § 3 zák. článku XIX:1907 je stanoveno v odst. 1, že pojistné povinnosti podléhají všechny osoby, zaměstnané trvale nebo prozatímně, výpomocně nebo přechodně u níže uvedených podniků, závodů nebo prací. Podniky, závody a práce, na něž se vztahuje působnost pojištění, jsou pak vyjmenovány v zákoně celkem v 26 bodech, mezi nimiž jest pod bodem 17 uvedeno: podniky pro hloubení řečišť, převozní, prámové a plťařské a pod bodem 21 po živnostensku prováděná produkce dříví.

Stížnost má za to, že ustanovení bodu 17 § 3 cit. zák. článku podrobuje osoby zaměstnané v oboru pltnictví jen tenkrát pojistné povinnosti, jde-li o samostatný podnik pltnický, nikoli také v případě, kde práce pltnické jsou jen pomocným zařízením jinakého podnikání, jež samo o sobě úrazovému pojištění nepodléhá. K této námitce stížnosti jest uvést:

Ze shora citovaného ustanovení 1. odst. § 3 zák. čl. XIX:1907, jež praví, že povinnosti pojistné pro případ úrazu podléhají všechny osoby zaměstnané u níže uvedených podniků, závodů nebo prací, jde, že zákon rozlišuje mezi podniky, závody nebo pracemi. Podniky jsou mu zřejmě útvary, jež možno pojímati jako samostatně organisované hospodářské jednotky, kdežto pracemi jsou mu určité činnosti samy o sobě bez ohledu, že jejich soubor netvoří zvláštní samostatně organisovanou hospodářskou jednotku. Praví-li proto ustanovení bodu 17 cit. § 3, že působnost pojištění pro případ úrazu se vztahuje na podniky plťařské, nepodrobuje touto svou díkci úrazovému pojištění práce plťařské již samy o sobě, nýbrž teprve tenkrát, jestliže soubor zařízení k výkonu prací těch lze pojímati jako samostatně organisovanou hospodářskou jednotku. Pokud by tedy pltnictví bylo skutečně jen pomocným zařízením jinakého podnikání, jež samo úrazovému pojištění nepodléhá a jakým jest na příklad produkce dříví, jež se neprovozuje po živnostensku, nebylo by lze osoby při tomto pltnictví zaměstnané podrobiti po zákonu úrazovému pojištění.

Zdali v konkrétním případě je plnění dřeva na pilu skutečně jen pomocným zařízením produkce dříví, to jest, jde-li o plnění dřeva v rámci této produkce, či jde-li o práce, jež přesahujíce hranice lesní produkce, mohou býti chápány jako úkony zvláštní samostatné hospodářské jednotky, žal. úřad nezkoumal. Opominul tak učiniti, vycházejí z mylného názoru, že ustanovení bodu 17 § 3 nahoře citovaného zákona podrobuje úrazové pojistné povinnosti plnění dřeva bez jakéhokoliv omezení, tedy i v případě, že jde o pomocné zařízení produkce dříví, jež — nejsouc provozována po živnostensku — úrazovému pojištění nepodléhá.

Pro tento mylný právní názor bylo nař. rozhodnutí zrušiti.